

DE STER VAN NEDERLAND

15 MEI 1934

No. 10

39e JAARGANG

Het geopenbaarde woord van God is de waarheid, en kan door een elk persoonlijk bewezen worden. Teneinde zulke waarheid te verkrijgen, dient men te leven in overeenstemming met de beginselen van waarheid, zooals vervat in de leeringen van onzen Heer en Zaligmaker, Jezus Christus.

David A. Smith.

GETUIGENIS

Door A. D. Jongkees.

„Grootvader”, zei de twintigjarige Lucie, het boek, hetwelk zij in handen had, op tafel leggend, „grootvader, mag ik u eens wat vragen?” „Vraag zooveel je wilt, mijn kind,” antwoordde de oude man tegenover haar, van zijn krant opziende. „Ik ben benieuwd of ik het antwoord weet; wat heb je op je hart?” „Ik liep vanmiddag met Stans te wandelen, u weet wel: mijn vriendin van 't kantoor”. „Je bedoelt die blonde met die lorgnet? ja die ken ik”. „U weet immers, dat zij een onderzoekster is?” „Ja, dat heb je me tenminste verteld.” „Ja, zij onderzoekt de leerstellingen van de Laterdaagsche Kerk, zooals zij het uitdrukt en als we wandelen, vraagt ze honderd uit, ze gaat niet over ijs van één nacht”. „Zeer verstandig van haar”, vond Grootvader. „Ja, dat is het”, beaamde Lucie; „maar ze komt zoo vaak met zulke moeilijke vragen aan; vanmiddag had ze tot onderwerp: *Getuigenis*. Ze zeide dit, Grootvader: De weinige Mormonen die ik ken, spreken allen over hun getuigenis als iets hoogs en heiligs, als iets van God gegeven. Onze getuigenis, zeggen zij, is het die, ondanks alles, ons doet vasthouden aan onze Kerk. Zulk een getuigenis was het, die de eerste pioniers der Kerk in staat stelden allerlei smaad en vervolging zonder wankelen, lankmoedig te verduren. Dit zeggen de Mormonen volgens Stans

en zoo is het ook, nietwaar?" „Ja, Luci, zoo is het. Maar wat heeft ze daar tegen?" „Niets, Grootvader, ze begrijpt het alleen niet; ze staat voor een raadsel. „Want", zegt ze, „ik ken ook eerlijke, trouwe, edele Katholieken en Protestanten, die beweren dat hun geloof het ware is. Zie eens naar den tijd van de Hervorming, toen er zoovelen hun leven lieten op den brandstapel om des geloofswille. Hadden die ook niet een getuigenis en zoo ja, was die dan valsch?" Ik wist niet goed, wat ik hierop moest zeggen, Grootvader. Kunt u mij helpen?"

„Voor ik hierop antwoord, Lucie", zei Grootvader, „wil ik je eerst dit vragen: „Heb jij een getuigenis?" „Ja, Grootvader, die heb ik." „Van wat heb je een getuigenis?" „Ik heb deze getuigenis ontvangen: Ik weet, dat mijn Kerk het Evangelie leert; hetzelfde, wat Jezus in het midden des tijds leerde, dat God dit Evangelie wederom aan ons heeft geopenbaard door middel van Zijn door Hemzelf gekozen dienstknechten, die op hun beurt volmacht van God ontvingen het verder te brengen onder de menschen. Ik weet ook, dat met de wederoprichting van God's Kerk op aarde het Priesterschap is hersteld, door middel waarvan Hij zijn wil en verlangen kenbaar maakt aan zijn kinderen op aarde." „Wie gaf je deze getuigenis?" „God zelf, door middel van Zijn Heiligen Geest".

„En hoe luidt de getuigenis van de vertegenwoordigers van die andere godsdiensten?"

„Dat weet ik niet Grootvader, maar het zal wel hierop neerkomen, dat zij meenen, dat *hun* kerk de ware is en dat is wat Stans bezig houdt. „Ziehier drie godsdiensten", zegt ze, „die alle drie beweren de waarheid te hebben, ja zelfs vertegenwoordigers hebben, die met hun leven daarvoor willen instaan.""

„Mijn lieve kind," zeide de oude man toen ernstig, „Onthoud dit eens en voor altijd: Een ieder, die handelt in overeenstemming met het geestelijk Licht, hetwelk hij bezit, wordt door onzen Hemelschen Vader daarvoor gezegend, m.a.w. Iedereen, hetzij man, vrouw of kind, die gehoorzaamheid betoont aan de wetten, welke hij kent, geniet de zegeningen, welke aan die wetten zijn verbonden, in de mate als hij ze weet en begrijpt, onverschillig welken godsdienst hij belijdt. God is in geen enkel opzicht een aannemer des persoons.

Ieder mensch, die aldus handelt, is gelukkig en tevreden en is blij met het Licht, dat hij heeft, en hetwelk zijn religie hem schenkt. Anders wordt het echter, wanneer hij in de gelegenheid wordt gesteld, meer Licht te ontvangen en het verwerpt, in het besef wel te verstaan, dat hij inderdaad grooter Licht van zich weert. Dan is hij niet langer verantwoord.

Om één enkel, eenvoudig voorbeeld te noemen: Zoodra iemand tot het besef is gekomen, zij het een Katholiek of Protestant, dat het noodzakelijk is om te worden gedoopt op de wijze zooals in

Jezus' dagen geschiedde, n.l. door onderdompeling, de ware beteekenis heeft leeren beseffen van Jezus' woorden: „Indien gij niet wederom geboren wordt uit water en geest, kunt gij het koninkrijk des hemels geenszins ingaan”, en hij gaat dan toch door met te zeggen, dat zijn kerk de waarheid verkondigt; zie Lucie, van dat oogenblik af is zijn getuigenis onwaar. *Want hij weet beter.* Zoolang hij echter dat besef niet heeft, of m.a.w., ondanks alles, niet in staat is, dat grootere Licht te ontvangen, is zijn getuigenis gerechtvaardigd. Wij zijn evenwel niet in staat om in de harten van onze medemenschen te lezen. Daarom zijn wij ook niet gerechtigd tot oordeelen. Onze taak is slechts het meerdere Licht, dat wij bereid zijn geweest te ontvangen en dat ons door God werd gegeven, in allen eenvoud, met zachtmoedigheid en met een dankbaar hart voort te dragen onder onze medemenschen en het oordeel aan Hem over te laten, Die ons allen beter kent, dan wij onszelf kennen. Heb ik je hiermede op weg geholpen, Lucie?” „Ja Grootvader, ik dank U wel; ook begrijp ik nu, dat men in deze kwestie nog iets in beschouwing moet nemen”. „Wat dan, kind?” „Den inhoud van iemands getuigenis, grootvader, want de getuigenis, voor welke de martelaren der Hervorming stierven, was niet dezelfde als die, welke ik zooeven gaf. Is het niet zoo?” „Ik ben blij, dat je me zoo goed hebt begrepen, Lucie”, zei Grootvader en nam zijn krant weer op.

DE MACHT DER WAARHEID

(Vervolg van blz. 101.)

De liefde der waarheid is de aangekweekte honger ernaar in zichzelf, en naar zichzelf zonder eenige gedachte op wat het ook moge kosten, welke opofferingen het met zich zal brengen, welke theorieën of gelooven in een levenstijd er ook „blootgelegd” mogen worden.

In haar meest verheven phase is deze levenshouding ongewoon, maar tenzij iemand kan *beginnen*, om zich in harmonie met dit gezichtspunt te brengen, zal het individu slechts in waarheid kruipen, terwijl hij daarin flink zou kunnen loopen. Met de liefde der waarheid zal iemand het verrichten van een gemeene daad verachten, ongeacht wat het doel zou zijn, zelfs al zou de geheele wereld het goedkeuren. Hij zou de heiligheid zijner eigen hooge standaard niet voor welk doel ook willen prijsgeven; hij zou niet willens en wetens de naald zijner gedachten en daden door de geringst mogelijke verandering van het ware Noorden, zooals hij dit kent, willen doen afwijken. Hijzelf zou van die afwijking afweten — dat zou genoeg zijn. Wat geeft het wat de wereld denkt, indien hij zijn eigen afkeuring verdient? De man, die een

zeker godsdienstig geloof heeft en vreest erover te spreken, omdat het dan als verkeerd zou kunnen worden bewezen, is niet getrouw aan zijn geloof; hij heeft slechts een lafaards getrouwheid aan zijn vooroordeel. Indien hij een liefhebber van waarheid was, zou hij ieder oogeblik bereid zijn, zijn geloof voor een hooger, beter en zuiverder geloof op te geven.

De man, die in de politiek jaar op jaar steeds op hetzelfde zijn stem uitbrengt, zonder zich te bekommeren om uitslag, menschen of vraagstukken, doch alleen op die zekere richting stemt, omdat hij dit altijd gedaan heeft, offert zijn getrouwheid aan waarheid op voor een zwakke, verkeerde, hardnekkige verknochtheid aan een vergaan antecedent. Zulk een persoon diende zijn geheele leven in zijn wieg te blijven, — omdat hij zijn eerste jaren daarin heeft doorgebracht.

Het zoeken naar waarheid beteekent, dat de persoon niet slechts waarheid moet volgen, zooals hij ze ziet, maar hij moet zooveel hij kan trachten in te zien, dat hij het goede heeft. Toen de „Kearsage” op de Boncador Reef verging, voer de kapitein toch geheel volgens de kaart. Maar hij gebruikte een oude landkaart; de gezonken klip was niet op de kaart aangebracht. Getrouwheid aan oude idealen beteekent stagnatie. In China ploegt men vandaag, maar men ploegt met het werktuig van vier duizend jaar geleden. Het zoeken naar waarheid is de engel van den vooruitgang — in beschaving en moralen. Terwijl het ons in ons eigen leven stoutmoedig en strijdlustig maakt, leert het ons zachtmoedig en medelijdend te zijn met anderen. Hun leven kan een station voorstellen, hetwelk we in onzen vooruitgang zijn voorbijgegaan of moeten trachten te bereiken. We kunnen onszelf dan gelukwenschen zonder hen te verwenschen.

Alle waarheden der wereld zijn niet in ons geloof vervat. Al de zonneschijn der wereld valt niet uitsluitend op onzen drempel. Wij dienen immer de waarheid te spreken — maar slechts in liefde en vriendelijkheid. Waarheid dient zich steeds tot de hand der liefde uit te strekken; nooit tot de hand, die den knuppel omkneld houdt.

Geloof in Waarheid is een noodzakelijkheid tot volmaakte kameraadschap met waarheid. Het individu moet volmaakt vertrouwen en zekerheid hebben omtrent de besliste overwinning van het goede en orde en rechtvaardigheid, en gelooven, dat alle dingen zich ontwikkelen tot die goddelijke voleindiging, hoe donker en triest het leven iederen dag ook schijnt te zijn. Waar succes, blijvend geluk kan niet bestaan, tenzij gegrondvest op de rots der waarheid. De welvaart, gebaseerd op leugen, bedrog en gekonkel is slechts tijdelijk; ze kan net zoo min bestaan als een paddestoel een eik zal overleven. Zooals de blinde Simson in den tempel streed, zal de persoon, wiens leven gebaseerd is op

bedrog, immer de steunpilaren van zijn eigen gebouw neerhalen en onder de puinhoopen omkomen. Ongeacht den prijs, welken een persoon voor waarheid betaalt, hij verkrijgt ze zeer goedkoop. Het bedrog van anderen kan ons niet lang hinderen, het draagt ten laatste toch onze zuivering met zich. Werken voor het belang en nut van waarheid is een noodzakelijk deel van ware kameraadschap. Indien een man liefde voor waarheid heeft, indien hij ze tracht te vinden, en er geloof in heeft, zelfs wanneer hij ze niet kan vinden, zal hij dan niet werken, om ze te verspreiden? De krachtigste wijze om de macht der waarheid in de wereld te versterken is, het zelf tot in de kleinste gedachte, woord en daad uit te leven, zichzelf een zon van persoonlijke uitstraling der waarheid te maken en zijn stillen invloed ervoor te laten spreken en haar door zijn directe handelingen zooveel mogelijk in zijn sfeer van leven en werken te verheerlijken. Laat hem allereerst trachten te *zijn*, voordat hij poogt, ze in een of andere richting van moreelen groei te onderwijzen of uit te leven.

Laat de mensch beseffen, dat waarheid in hoofdzaak een *innerlijke* deugd is, in verwantschap met hemzelf, zelfs als er geen ander menschelijk wezen was; ze wordt uiterlijk, indien hij ze in zijn dagelijksch leven uitstraalt. Waarheid is ten eerste intellectuele eerlijkheid; het verlangen om het goede te weten; ten tweede moreele eerlijkheid, de honger, het goede uit te leven.

Waarheid is niet slechts een afwezigheid van ondeugden. Dit is slechts moreel een ledige ruimte. Waarheid is het levend, voortdurend ademen van de deugden des levens. Het louter onthouden van kwaaddoen is slechts het onkruid uit des levens tuin houden. Maar dit dient te worden gevolgd door het daadwerkelijk planten van gerechtigheidszaden, teneinde zich bloemen van waar leven te kunnen verzekeren. Tegenover het negatieve der tien geboden staat het positieve der zaligsprekingen. Het eene verdoemt, het andere prijst aan, het eene verbiedt, het ander inspireert, het eene legt den nadruk op de daad; het andere op den geest na de daad. De geheele waarheid rust niet op het een of het ander, maar op beide.

Een man kan niet waarlijk in God gelooven zonder te gelooven in de onvermijdelijke overwinning der waarheid. Indien u de waarheid aan uw zijde hebt, kunt u onverschrokken door de donkere vallei van laster, valsche voorstelling en beleediging gaan, alsof u een bepantserd tooverkleed droeg, waar geen kogel doorheen kon en iedere pijl op afstootte, u kunt het hoofd opgeheven houden, zonder vrees en uitdagend iedereen kalm en onverschrokken in de oogen zien, alsof u een overwinnend koning was, die aan het hoofd van zijn legers met wapperende vaandels en glinsterende lanssen terugkeert, terwijl hoornmuziek weergalmt. U kunt den machtigen invloed der moreele gezondheid gevoelen, welke u

doortrilt zooals het bloed stroomt door het lichaam van hem, die blij, overgelukkig is met lichamelijke gezondheid. U zult weten, dat alles ten laatste terecht zal komen, dat het *moet* komen, dat dwaling moet wijken voor het grootte helle licht der waarheid, zooals duisternis in het niet verzinkt in de tegenwoordigheid van den zonneshijn. Dan, met waarheid tot leiding, tot metgezellin, tot bondgenooten en inspiratie, zult u zich bewust worden van uw verwantschap met het oneindige en alle droevige ervaringen, moeiten en zorgen des levens zullen verdwijnen als tijdelijke, onschadelijke visioenen, in een droom gezien.

Improvement Era, November 1933.

HOE MEN LEERT ONDERWIJZEN

(Vervolg van blz. 119)

Les 8

(Wij vervolgen nu onze bespreking omtrent de bronnen, waaruit voor ons leer-materiaal te putten is).

3. *Opmerkzaamheid.* Een derde hulp bij het onderwijs is de bekwaamheid om te zien, wat er om ons heen gebeurt. Iederen dag gebeuren er vele interessante dingen om ons heen, maar te veel van ons, „hebbende oogen, zien niet”. Merkt op, hoe Jezus voor krachtige voorbeelden gebruik maakte van Zijn ondervinding en Zijn omgeving. Van 't begin tot het einde zijn Zijn leerlingen vol rijke concrete voorbeelden — maar voorbeelden, die wij ook iederen dag om ons heen hebben. De wijngaard, de heuvelhelling, de boomen, de begraafplaats — al deze dingen gebruikte Hij. Wat hebt u vandaag voor waarlijk belangrijks gezien?

4. *Conversatie.* De nederigste mensch kan ideeën hebben, welke nooit bij u zijn opgekomen. Een ieder ander is eenigszins verschillend van u. Conversatie zal uw gezichtspunt verrijken en uw groot voordeel is, dat u personen kunt kiezen, welke door ondervinding of training bekend zijn om hun ideeën. De verstandige leeraar, zooals Socrates van ouds, gaat rond, om zich waarheden van anderen te vergaren. Ziet eens, wat u kunt leeren van uw vrienden omtrent het lesonderwerp, hetwelk in de les van vandaag behandeld zal worden. Het zal u verbazen, welke verschillende gedachten verscheidene menschen naar voren brengen, wanneer een onderwerp wordt besproken.

Stap no. 1 bij het maken van een schets.

Wanneer we over het onderwerp „Gebed” gaan nadenken en zijn invloed op het leven, komen ons allerlei denkbeelden in gedachten. Wellicht lezen wij een artikel over gebed; misschien spreken wij er met een vriend over; wellicht gaan wij het onderwerp in onze gedachten zitten ontleden. De gedachten, die wij zoodoende verkrijgen, mogen vaag en geheel onsamenvattend zijn.

Van direct belang is voor ons evenwel de inhoud — volgorde zal later wel komen — en daarom teekenen we, in gedachten of op papier, b.v. de navolgende ideeën aan :

Het lied : „Gebed is de oprechte wensch van het hart.”

Wat is het nut van gebed ?

Het lied : „Joseph Smith's eerste gebed”.

Worden gebeden beantwoord ?

Hoe vaak moet ik bidden ?

Hoort en beantwoordt de Heere onze gebeden ; of beantwoorden wij ze zelf ?

Welke soort gebeden zijn er ?

Hoe kan ik juist leeren bidden ?

Dienen gebeden immer bevestigend beantwoord te worden ?

Wat zijn de kenmerken van een goed gebed ?

Welke gebeden hebben op mij den meesten indruk gemaakt ?

En zoo kunnen we doorgaan.

Stap no. 2.

Onze taak in stap 2 is, ijverig te zoeken naar dienstig en gepast materiaal. Vele der door ons aangeteekende ideeën kunnen niet geschikt of voor ons gebruik bestemd zijn, maar we zoeken een overvloed van materiaal, zoodat we onze lezing zoo rijk en aangenaam mogelijk kunnen maken.

Stap no. 3.

Stap no. 3 wordt een proces van onderlinge verhouding en terzijdelegging — een proces van het uitzoeken onzer hoofdgedachten, waaromheen wij onze les zullen opbouwen. Laat ons aannemen, dat na flink wat snuffelen onze hoofdgedachten omtrent gebed tamelijk goed in vier gedeelten zijn te splitsen, waarvan een elk wordt uitgedrukt door een vraag :

I. Wat is gebed ?

II. Waarom moet ik bidden ?

III. Hoe moet ik bidden ?

IV. Wanneer moet ik bidden ?

Maar nu we deze voornaamste punten hebben, staan wij nog voor het probleem, hoe deze te verrijken en uit te werken, zoodat ze een schetsmatige verklaring op het vraagstuk zullen geven. In andere woorden, we bouwen onze minder belangrijke punten op. B.v. onder de eerste vraag groepeeren we deze gedachten :

I. Wat is gebed ?

1. Het is gemeenschap met God.

2. Het is de sleutel tot God's verzamelschuur.

3. Het is de sleutel tot God's hart.

4. Het is „de oprechte wensch des harten”.

5. Het is het groote anker des geloofs.

Onder vraag 2 groepeeren wij :

II. Waarom moet ik bidden ?

1. Omdat de Heere mij geboden heeft om te bidden.
2. Omdat ik door gebed in harmonie blijf met den geest des Heeren.
3. Omdat het door gebed is, dat ik de goedheid van God erken.
4. Omdat ik door gebed smeek om verlangde zegeningen.
5. Omdat ik door gebed een nederige houding aanneem en blijf behouden.

Onder vraag 3 vermelden wij :

III. Hoe moet ik bidden ?

1. Eenvoudig.
2. Oprecht.
3. In geest.
4. Volgens het voorbeeld van Zijn gebed.
5. In stilte zoowel als in 't openbaar.

Onder vraag 4 noteeren wij :

IV. Wanneer moet ik bidden ?

1. Geregeld.
2. 's Morgens en 's avonds.
3. Om in speciale nooden te voorzien.
4. Mijn houding dient immer gebedsvol te zijn.

Stap no. 4.

In het kort sluit de organisatie in zich het zoeken naar gedachten en het orde scheppen in de chaos. Na het doel, de hoofdgedachten en minder belangrijke gedachten te hebben uitgekozen, komen we nu aan stap no 4. — het verrijken dezer sub-gedachten, met voorbeelden, voorvallen enz., zoodat wij deze gedachten kunnen samenbrengen met de ondervinding onzer leerlingen, anders zullen ze onze boodschap niet begrijpen. Wij kunnen over zooveel nuttig materiaal denken, dat we gedurende het gewone klasuur met slechts een dezer vragen kunnen volstaan. Ons doel en de nooden der klas dienen de mate onzer opsomming te bepalen. Het werkelijke materiaal, dat kan worden gebruikt om deze les over Gebed te verrijken, zal in het hoofdstuk over „Voorbeelden,” hetwelk volgt, gegeven worden.

Stap no. 5.

Stap no. 5 sluit in het probleem van toepassing of „het overbrengen op het leven” — een onderwerp, waaraan nog een hoofdstuk zal worden gewijd. Natuurlijk dienen wij hier terloops te zeggen, dat die toepassing niet iets is, dat aan een les dient te worden „vastgeknoopt” maar deze in werkelijkheid doordringt en in de geheele les is opgesloten. Het is het succes, waarmede we onze leeringen op het leven onzer leerlingen kunnen overbrengen, hetwelk de doeltreffendheid van ons onderwijs bepaalt.

Vragen en aanwijzingen

1. Toont aan, waarom een schets maken niet in strijd is met inspiratie.
2. Geeft de groote voordeelen van het schetsklaar maken van een les weer.
3. Noemt de voornaamste stappen in lesorganisatie.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

Honderd en vijf jaar Aäronisch Priesterschap

Honderd en vijf jaar geleden — 15 Mei 1839 — begon in antwoord op het vurig en ernstig gebed van den jongen profeet Joseph Smith en zijn medewerker Oliver Cowdery, de herstelling van goddelijke autoriteit op deze aarde. De twee jonge mannen, die te dien tijde werkzaam waren aan de vertaling van het Boek van Mormon, waren gekomen aan die gedeelten, waar gesproken wordt over den doop tot vergeving van persoonlijke zonden. Deze jonge mannen, wien van de jeugd af het algemeen aanvaarde Protestantsche geloof was geleerd, dat de doop in de plaats was gekomen van de wet der besnijdenis, waren niet in staat, zulk een leerstelling te begrijpen. Zij verlieten op 15 Mei hun vertaalkamer en gingen naar de oevers van de Susquehanna-rivier, nabij hun huis. Nadat ze een afgelegen plek hadden gevonden, gingen zij in gebed en vroegen in kinderlijke nederigheid en eenvoud, of God aan hen wilde bekend maken, de beteekenis van een doop tot vergeving van persoonlijke zonden.

Joseph Smith verhaalt dit voorval in zijn dagboek in de volgende woorden :

„Terwijl wij aldus baden en den Heere aanriepen, verscheen een boodschapper uit den hemel in een lichtkolom, en terwijl hij zijn handen op ons legde, verordineerde hij ons Hij zeide dat dit Aäronische Priesterschap niet de macht hield van het opleggen der handen voor de gave van den Heiligen Geest, maar dat deze later op ons zou bevestigd worden ; en hij gebod ons heen te gaan en gedoopt te worden en gaf ons aanwijzingen, dat ik Oliver Cowdery zou doopen en hij daarna mij zou doopen. Dienovereenkomstig gingen wij en werden gedoopt. Ik doopte hem eerst en daarna doopte hij mij, waarna ik mijn handen op zijn hoofd legde en hem in het Aäronische Priesterschap verordineerde, en daarna legde hij zijn handen op mij en verordineerde mij in hetzelfde Priesterschap — zooals ons geboden was. De boodschapper, die bij die gelegenheid tot ons kwam en dit Priesterschap op ons bevestigde, zeide, dat zijn naam Johannes was, dezelfde, die Johannes de Dooper genoemd wordt in het Nieuwe Testament,

en dat hij handelde onder de leiding van Petrus, Jakobus en Johannes, die de sleutelen van het Melchizedeksche Priesterschap hielden."

History of the Church, Vol I, blz. 39-40.

Welk een wondervol visioen was dit, en welk een groote vreugde brengen de resultaten hiervan in het hart van een ieder waar Laterdaagsch Heilige. Het Priesterschap van God weder op aarde hersteld, waardoor de menschen gezag ontvingen, om in den naam van den waren en levenden God te handelen — den God van Israël. En door de macht van dit Priesterschap konden waarlijk bekeerden de wateren des doops ingaan, en voor de eerste maal in vele eeuwen in het watergraf begraven worden, om voort te komen, bevrijd van hun vroegere zonden, om in een nieuwigheid des levens voort te gaan. Dit visioen maakte een einde aan allen twijfel met betrekking tot de juiste wijze van doopen. En hiermede kwam eveneens een einde aan allen twijfel omtrent het doel van den doop. Van dien dag af, wist Joseph Smith, dat het Priesterschap van God noodzakelijk was tot de bediening van de verordeningen in de Kerk van God op aarde. Met een dankgebed in zijn hart voor dit heerlijke visioen en deze gave, besloot hij, ijveriger te zijn in den dienst van God, dan hij tot dusverre geweest was, en zich zodoende waardig te maken voor de gave van het Hoogere of Melchizedeksche Priesterschap, hetwelk in zich sloot de macht van het opleggen der handen voor de gave des Heiligen Geestes, welke hem toentertijd beloofd was.

Als leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen dienen we de waarde van het Priesterschap van God in ons midden steeds meer te waardeeren. Wij dienen het te leeren eeren en respecteeren en den raad van hen, die boven ons geplaatst zijn, op te volgen, opdat wij eveneens waardig mogen bevonden worden voor bevordering in de hoogere graden van het Priesterschap, na getrouw en nederig den Meester in de lagere roepingen te hebben gediend. In honderd en vijf jaar heeft het Priesterschap van God groote wonderen op aarde teweeg gebracht. Laat ons elken dag voortgaan, vastbesloten om het Priesterschap te volgen, opdat God's naam op aarde door al Zijne kinderen moge verheerlijkt worden en het Koninkrijk van God in sterkte en aantal moge toenemen.

L.

UTRECHTSCH E CONFERENTIE

5 en 6 Mei 1934

Zaterdagavond 7.30 uur. Onder leiding van den districtspresident Ouderling W. H. Timmerman werd deze vergadering aangevangen met het zingen van lied no. 65: „Eert den Profeet”,

waarna Br. P. Dirkmaat opende met gebed. Hierna werd lied no. 68: „Het Evangelie teruggebracht” gezongen. Na een kort welkomstwoord van Ouderling Timmerman, waarbij hij tevens bekend maakte, dat dien middag een openluchtvergadering te Maarssen was gehouden, spraken achtereenvolgens Ouderling M. H. Walton, werkzaam te Arnhem, Ouderling R. D. Curtis, werkzaam te Apeldoorn en Ouderling J. J. C. van Hattum van Utrecht. Als tusschenlied werd gezongen lied no. 148: „De tijd is kort”, waarna Ouderling J. M. C. Landwaard, werkzaam te Utrecht, Zr. Jansje Copier van Utrecht en Ouderling N. W. Kooyman, werkzaam te Arnhem, het woord voerden. Tot slot werd gezongen lied no. 137: „De nacht vliedt heen”, waarna Ouderling A. W. Miller, werkzaam te Alkmaar, dankzegging opzond.

Zondagmorgen 10 uur. Een stralende Zondagmorgen, een blinkend schoone zaal, zonnige gezichten vanuit vele gemeenten in het Utrechtsche district en elders, wat schooners kon men verwachten voor het welslagen van deze conferentie?

De morgenvergadering werd aangevangen met het zingen van lied no. 146: „Welkom Sabbatmorgen”. Br. J. Griep van Amsterdam vroeg des Heeren zegen, waarna als avondmaalslied werd gezongen lied no. 95: „De zeven Kruiswoorden”. Na de bediening van het Avondmaal aan de leden der Kerk en de gezamenlijke opzegging gaven Br. Joh. de Juncker en Zr. Jantje Leeman, beiden leerlingen der Boek van Mormon-afdeeling der Utrechtsche Zondagsschool een 2 $\frac{1}{2}$ -minuut-toespraak, respectievelijk over de onderwerpen „De scheepsbouwer” en „De reis”. De leden der Utrechtsche Zondagsschool zongen daarna onder leiding van Br. J. van Hattum twee door hen onlangs ingestudeerde liederen, n.l. lied no. 130: „Besteed uw tijd nuttig” en lied no. 40: „Gods wonderbaar werk”. Krachtig, pittig en keurig afgewerkt werden deze liederen vierstemmig ten gehoor gebracht. De Utrechtsche Zondagsschool weet hoe te bewijzen, dat de Mormonen een zingend volk zijn!

Br. G. Riebeek, vroegere 2e raadgever in de Utrechtsche Zondagsschool besprak nu het doel en werk der Zondagsschool en zeide, deze organisatie als de eerste klas van de ontwikkelingschool der menschen te beschouwen. Onze kinderen zijn panden van God en wij zullen daar rekenschap van dienen af te leggen en dus na te gaan, of de grondslag, welke in deze kinderen gelegd wordt, goed is; de Zondagsschool kan deze verantwoording zekerlijk dragen. Zusje Liesje la Maitre, leerlinge uit de Lagere Afdeeling der Zondagsschool vertelde daarna op kinderlijke wijze „Wat de Zondagsschool voor mij gedaan heeft” en zeide blij te zijn, dat zij daar alle mooie lessen uit het Oude Testament en over Jezus kon leeren. Zr. N. van Hattum, vroegere leerares der Lagere Afdeeling besprak daarna „De Zondagsschool en het tehuis”. De lessen op de Zondagsschool gegeven, zijn niet om ons bezig

te houden, doch om in praktijk te brengen, en daartoe biedt het tehuis een goede gelegenheid. Wij dienen onze ouders te eeren en wanneer wij met liefde voor hen en anderen iets doen, dan brengen wij de lessen in praktijk. Br. P. Combeé, president der Zondagsschool gaf te kennen „Hoe wij de Zondagsschool kunnen verbeteren” en drong daarbij in de eerste plaats aan op stiptheid van de zijde der ambtenaren(essen) en zodoende voor de kinderen een voorbeeld te zijn. Bij de behandeling van een les dient de leeraar zich in den gedachtengang van de kinderen te verplaatsen. Br. J. van Hattum, 1e raadgever der Utrechtsche Zondagsschool, maakte duidelijk „Waarom de Zondagsschoolliederen noodzakelijk zijn”. Er spreekt iets in onze liederen; er is een geest in, die bezielt. Wij kunnen door het zingen van onze liederen het evangelie verkondigen. B.v. liederen als „En ik zag een anderen engel” en „Het sterven onzer geliefden” stemmen onze onderzoekers en vrienden tot nadenken. Tot slot werd gezongen lied no. 163: „Wij zijn trouwe werkers”, waarna Br. N. D. Snel van Amsterdam dankte.

Zondagmiddag 3 uur. Het openingslied was lied no. 76: „Verlosser van Israël”. Br. J. Greef van Amsterdam opende met gebed, waarna het Utrechtsche zangkoor een lied zong „Zondagmorgen”. In afwijking van andere middagvergaderingen der conferenties zou ditmaal een getuigenisvergadering worden gehouden. Alvorens den aanwezigen gelegenheid werd gegeven, hun getuigenis te geven besprak Br. D. Anjewierden van Utrecht „Waarom geven wij onze getuigenis?”

Dien middag werden 3 liederen op verzoek gezongen en door 35 personen getuigenis gegeven en wel door 18 leden van de Utrechtsche gemeente, 1 van Apeldoorn, 1 van Arnhem, 6 van Amsterdam, 1 van Alkmaar, 1 van Leiden, 1 van den Haag, 4 van Overmaas en 2 van Rotterdam. Ter afwisseling werd door een dubbel gemengd kwartet van Utrecht gezongen: „Come, where my love lies dreaming” en alle aanwezigen zongen lied no. 179: „De Lieflijke dag”. Als slotlied zong het Utrechtsche koor: „God's lof in de natuur”, waarna Br. G. Vos van Utrecht dankzegging uitte.

Zondagavond 7 uur. Lied no. 48: „De Geest Gods” was het openingslied voor deze bijeenkomst, waarna Ouderling B. la Maitre van Utrecht het gebed opzond. Het Utrechtsche koor liet daarna Psalm 116 hooren. De autoriteiten van Kerk en Zending werden aan alle aanwezigen voorgesteld en eenparig ondersteund. Ouderling R. V. Kooyman, werkzaam te Almelo, als eerste spreker gaf een sterke getuigenis van het Evangelie en uitte zijn dankbaarheid, dat er nog menschen gevonden worden, die zoeken naar waarheid. Ouderling A. van Dijk, gemeentepresident te Utrecht legde er den nadruk op, dat God wil, dat alle menschen zalig worden en derhalve kunnen de menschen ook heden ten dage aanspraak maken op een profeet. Hij besprak voorts de persoonlijkheid van God en zette uiteen, waarom de

mededeeling van Joseph Smith omtrent de persoonlijkheid van God in overeenstemming is met den Bijbel. Ouderling L. H. Hagen, werkzaam te Apeldoorn, zeide dat het gehoorzamen van wetten zegeningen brengt. Vele wetten worden ons gegeven voor onze eigen ontwikkeling. De wet der tiende alsmede de noodzakelijkheid van het onderhouden ervan werden door hem duidelijk uiteengezet. Ouderling C. J. Schaap, districtspresident te Groningen, zong daarna, begeleid door Br. G. Riebeek, viool, en Br. A. van Tielen, orgel, een solo: „Open the gates of the temple”, waarna Zr. J. A. Riet van Rotterdam aantoonde, hoe vroegere leiders en leden hebben bewezen, dat vreugdevolle, onwankelbare hoop in de toekomst opwekt tot zelfverloochening en edel streven. De opofferingen, die zij zich hebben getroost ter wille van het Evangelie, zijn reeds een getuigenis op zichzelf, dat het Evangelie iets nastrevenswaardig moet omvatten. President T. E. Lyon als laatste spreker sprak over het werk van den profeet Joseph Smith. De tijd is de rechtvaardiger van alle waarheid en is dit ook voor onzen profeet geweest. Toen Joseph Smith na zijn visioen zijn predikant vertelde, dat alle kerken één zouden moeten zijn en de verdeeldheid een gruwel in Gods oogen was, werd hij voor krankzinnig verklaard. Een kleine tiental jaren geleden evenwel — in 1924 — werd er door drie vooraanstaande kerken in Canada een vergadering belegd, waar werd aangedrongen op kerkelijke samensmelting en meer eenheid. Spreker vermaande de aanwezigen naar aanleiding van de vraag van de Meester: „Want wat baat het een' mensch, zoo hij de geheele wereld gewint en lijdt schade zijner ziel? Of wat zal een mensch geven tot lossing van zijne ziel?” tot gehoorzaamheid aan de wetten van het evangelie en getrouwheid aan de beginselen.

Tot slot werd door het koor gezongen „Lof en dank”, waarna Ouderling B. v. d. Hazel van Utrecht dankzegging uitsprak.

Deze conferentie was zeer druk bezocht, terwijl een ieder den waren conferentie-geest heeft kunnen gevoelen.

EEN WOORD VAN WAARDEERING

Door middel van „*De Ster van Nederland*” wenschen wij onzen hartgrondigen dank te brengen aan de leden der Kerk in de geheele Nederlandsche Zending voor de gelukwenschen, welke ons bij de geboorte van onze tweelingen bereikten. Wij wenschen U van harte te danken voor de keurige bloemenmand, welke kwam als gift van de geheele zending en eveneens vele leden persoonlijk, die zoo vriendelijk bloemen, fruit en andere geschenken gaven, om het hart van de moeder der pasgeboren kleinen te verblijden. Wederom zeggen wij: Dank U vriendelijk voor Uwe belangstelling. Wij waardeeren ten zeerste al hetgeen U voor ons gedaan hebt, teneinde ons in dit land thuis te doen gevoelen.

T. Edgar Lyon,
Hermana Lyon — Forsberg.

VOOR JONGE OOGEN

Kleine Helpers

„k Ben zoo moe“, zei kleine Rachel. „Broer, help me wat, om die houtblokken in huis te dragen.“

„Och, ik ben zelf bezig... Kan je 't niet alleen doen? Jij altijd met je...“ Meteen zweeg Tom, om naar iets in het gras te kijken.

„Kom eens hier, Rachel“, riep hij. „Kijk dat miertje eens z'n best doen om die groote rups voort te sleepen. Zie je, het kan dat zware monster niet heen of weer bewegen. Laten we eris kijken wat het doen zal?“

De kinderen gingen zachtjes in het gras liggen en hielden zich heel stil.

„Kijk, daar gaat de mier“, zei Rachel. „Zij ontmoet een andere. Geven ze mekaar een handje?“

„Nee, dat is hun manier van praten“, zei Tom. „Let maar op. De andere mier komt haar helpen.“

Beide miertjes duwden tegen de rups, maar ze konden die geen sikkepit bewegen. Weg renden ze, zoo snel ze konden naar een grooten mierenhoop onder een boom.

„Wacht nog eventjes,“ fluisterde Tom. „Nee, laten we bij den mierenhoop kijken, wat daar gebeurt.“

Eén miertje rees op uit den grond, toen nog een en beide snelden over het gras naar de rups toe. En al gauw dook een menigte mieren op. Ze klauterden over takjes en steenen en gras, en klommen op den rug van de rups. Zorgvuldig keken ze er naar en schenen tot het besluit te komen, dat de rups een fijn maal zou opleveren voor de heele familie. Aan alle zijden vatten ze het vette monster aan. Met hun sterke kaken grepen ze het beet en trokken met vereende macht. Verscheidene mieren duwden er achter tegen aan en de vette rups werd langs het gras naar den mierenhoop geslept. Tom en Rachel meenden juist te zien, hoe de heele familie zich er aan te goed ging doen, toen moeder riep.

„Kom, zus“, zei Tom ineens. „Waar zijn die houtblokken? Ik denk, dat ik net zoo goed jou kan helpen als die miertjes mekaar.“

De kinderen droegen de blokken naar binnen en toen moeder aan Tom vroeg, nog wat spaanders op te rapen, zei Rachel:

„Ik zal je helpen, Tom. Die miertjes zijn toch niet beter dan ik.“

Als later Tom of Rachel iets te doen hadden, dan lachten ze en zeiden: „De mieren zullen het ons niet afsnoepen. Laten we samen werken en echte helpers wezen van elkaar.“

Doet deze vertelling, die uit de „Juvenile Instructor“ komt, ons niet aan een Bijbeltekst denken? Misschien heb je dien tekst wel eens op Zondagsschool geleerd: „Ga tot de mier, gij luiard: zie hare wegen, en word wijs.“ Zouden er nog andere kinderen zijn, behalve Tom en Rachel, die iets van de mieren zouden kunnen leeren? Dat vraag ik mij af.

ONZE O.O.V.-CONFERENTIE

Het groote gebeuren vol verrassingen

Dat de dagen van deze Conferentiedagen van spanning en verrassing zijn, zal zeker niemand tegenspreken. De gemeenten, die zich thans nog gelukkige bezitsters van bekers mogen noemen, vragen zich af: Zullen we hen ook dit jaar weer mee naar huis nemen?

Nog een andere verrassing zal dit groote feest ons geven, doch dit willen we reeds nu verklappen. Enkele onzer vergaderingen hoopt President Jos. F. Merrill, onze Europeesche Zendingsleider, te kunnen bijwonen, zoodat wij ook van hem woorden van opbouw en goeden raad zullen ontvangen.

Daarom:

Nu reeds dient er flink gespaard,
 En de beurs goed nagekeken,
 Elken cent bijeen gegaard
 Op 't Juni-feest mag geen ontbreken!
 Want:
 't Juni-feest van 't loopend jaar,
 Of het goed wordt..... reken maar!

PRIESTERSCHAPSLESSEN

Juni 1934.

Eerste Avond: Gebed, enz. Werkverdeeling; De Gemeente Secretaris, *Gemeente Toezicht*, blz. 15-17.

Tweede Avond: Gebed, enz. Twee toespraken over:

1. „Hoe te bidden”, *Wat Jezus Leerde*, blz. 45-48.
2. „Voor-verordening en voorbestaan”, *Artikelen des Geloofs*, blz. 154-158.

Derde Avond: Gebed, enz. Gemeente Koorleider en Zangkoor, Gemeente-organist(e). *Gemeente Toezicht*, blz. 17-19. Zie eveneens „Toelichting” tot „Gemeente-koorleider en zangleider”.

Vierde avond: Gebed, enz. Huisbezoek rapport. Behandeling van het huisbezoek-onderwerp voor Juli.

ZENDINGSNIEUWS

Op zending geroepen

Ouderling Hugo Witt, afkomstig uit Duitschland, die reeds eenigen tijd in Amsterdam woonachtig is, is 23 April 1934 terzijde gezet als zendeling in dit land. Br. Witt verrichtte voor kort eveneens zendingswerk in Duitschland, en wel voor het laatst in Hamburg. Hij heeft zijn arbeid te Amsterdam aangevangen.

Verplaatst

Ouderling H. R. Williams is verplaatst van Rotterdam naar Amsterdam; Ouderling J. W. Evertsen van Den Haag naar Utrecht; Ouderling S. K. Hixson van Den Haag naar Almelo; Ouderling Th. Sumsion van Almelo naar het Hoofdkantoor.

Overleden

KLEIJWEG. — Donderdag 19 April 1934 is te 's-Gravenhage overleden Br. Karel Gerardus Kleijweg Sr. Hij werd op 15 November 1875 te Rotterdam geboren; door Ouderling Gordon Rose op 11 December 1924 gedoopt. De teraardebestelling vond plaats op de Alg. Begraafplaats te 's-Gravenhage.

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR JUNI 1934 AVONDMAALSVERS

(Openb. 3:20)

„Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijne stem zal hooren, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.”

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Mosiah 2:17)

„... Wanneer gij in den dienst van uwe naasten zijt, gij enkel in den dienst van God zijt”.

2½ MINUUT TOESPRAAKJES

- 3 Juni In het beloofde Land.
De belooning van rechtvaardigheid en vlijt.
Boek van Mormon.
- 10 Juni O.O.V.-Conferentie.
- 17 Juni De schaapherder, die koning werd.
De Tempelbouwer. Oude Testament.
- 24 Juni Moreele bedachtzaamheid waarschuwt tegen kwaad.
Moreele bedachtzaamheid bevordert goede daden.
Evangelië Boodschappen.

Lied no. 95, „De Zeven Kruiswoorden” is het lied, dat gedurende de maand Juni uit het hoofd zal worden geleerd. Vierstemmig zingen is aan te bevelen.

Zondagsschool-besturen dienen toe te zien dat alles op tijd en zeer ordelijk geschiedt.

Aan verdere inlichtingen is Uw Zondagsschool-President bereid U te helpen.

Clyde A. Holdaway.

INHOUD

Getuigenis	145	Een woord van waardeering	157
De Macht der Waarheid	147	Voor jonge oogen	158
Hoe men leert onderwijzen	150	Onze O.O.V.-Conferentie	159
Van de Redactie:		Priesterschapslessen	159
Honderd en vijfjaar Aäronisch		Zendingsnieuws	159
Priesterschap	153	Zondagsschoolwerk voor Juni	160
Utrechtsche Conferentie	154		